

Zlozvyky zvukové: mimorečové a rečové t.j. floskuly, protetické frázy, klišé, úslovia, klišéovité idiomy :)

Chyby a nedostatky rečníka vnímané sluchom poslucháča.

Mimorečové zlozvyky:

- pazvuk pred výpoveďou (hrdelný tón podobajúci sa dlhému é), vznikajúci, keď zvukový mechanizmus predbieha myšlienkový),
- pomľaskávanie,
- vydávanie zvukov nosom („huhňanie“),
- odľukovanie,
- časté prehĺtanie naprázdno,
- časté bezdôvodné pokašliavanie.

Rečové zlozvyky

Na prvom mieste sú to zbytočné, prázdne a hluché slová, resp. slovné spojenia **floskuly** a tzv. **protetické frázy**:

- ak dovoľíte,
- ako som už hovoril,
- keď sa tak človek zamýšľa,
- aby som tak povedal,
- ako sa hovorí,
- jedným slovom,
- ešte aspoň jednu vetu (rečník však hovorí i niekoľko minút),
- takže (takmer neodmysliteľný začiatok prejavu viacerých rečníkov).

K ďalším zvukovým rečovým zlozvykom patrí **klišé** (otrepané, stereotypné úslovie) a **klišéovité idiomy** (bezvýznamné formálne slovné spojenia):

- kráčať s duchom doby,
- ťahať za jeden povraz,
- otvárať priestor širokým možnostiam,
- zmobilizovať všetky sily,
- iste sme všetci zajedno,
- je potrebné znovu podčiarknuť,
- čo ja viem,
- akože,
- prosím vás pekne,
- nesmieme zaspáť na vavrínoch.

V praktickej rétorike sú spomínané zlozvyky (vrátane [zlozvykov v oblasti mimiky](#) a [gestikulácie](#)) **prejavom a dôsledkom absencie introspekcie**. Ak nie je rečník beznádejne v zajatí zlozvyku, ktorý pokladáme za zlozvyk „morálny“ (nezáujem, pohodlnosť, lenivosť, minimum duševnej energie), môže sa pomocou permanentnej a dôslednej introspekcie vyhnúť v rečníckom prejave všetkým závažnejším chybám a nedostatkom, alebo ich aspoň znížiť na minimum.